

[Socialministeren.]

indførelse ændret på forskellig måde, og det lovforslag, jeg hermed fremsætter, betyder, at de færøske fradragsregler stort set bringes i overensstemmelse med de regler, der var gældende for den øvrige del af riget før ændringerne i folkeforsikringsloven i 1956. Med hensyn til de økonomiske virkninger for den enkelte rentemodtager og for statskassen skal jeg henvisse til bemærkningerne til lovforslaget.

Forslaget indeholder tillige nogle mindre ændringer, som har til formål at bringe de færøske rentelove i overensstemmelse med indfødsretsloven af 27. maj 1950, der bl. a. ændrede den tidligere gældende bestemmelse om, at en kvinde fik indfødsret ved ægteskab med en dansk mand.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om en særlig ydelse til enlige mødre.*

Forslaget går ud på, at der i det kommende finansår udbetales en særlig ydelse på 2 gange 95 kr. til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidraget udbetalt af den bidragsskyldige — ville have opfyldt betingelserne for at få udbetalt børnebidrag af det offentlige i henhold til kapitel XV eller XVI i lov om offentlig forsorg.

De nævnte enlige mødre har i de senere år fået udbetalt særlige ydelser. Disse udbetaltes oprindeligt efter lovene om sådanne ydelser til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. For indeværende finansår har man imidlertid ved lov af 12. april 1957 gennemført en sådan ordning specielt for de omtalte enlige mødre.

Baggrunden herfor var, at de hidtidige særlige ydelser for rentemodtagernes vedkommende ved ændringen af folkeforsikringsloven blev indregnet i folke- og invalidepensionens grundbeløb fra den 1. april 1957 at regne, medens der ikke samtidig blev givet de enlige mødre kompensation for ydelsernes bortfald.

Man anså det derfor for påkrævet, at der, indtil der ad anden vej kunne ydes de enlige mødre en sådan kompensation, åbnedes adgang til at udbetale disse kvinder et

beløb svarende til de hidtidige særlige ydelser, i alt 180 kr. årligt. Hjemmel hertil blev derfor — foreløbig for finansåret 1957-58 — tilvejebragt ved loven af 12. april 1957.

Da der fortsat ikke ad anden vej er ydet de enlige mødre kompensation for de omhandlede ydelser, må man anse det for nødvendigt, at der også for det kommende finansår tilvejebringes lovhjemmel for udbetaling af en særlig ydelse til disse kvinder.

Under hensyn til at folke- og invalidepensionen — og dermed de i pensionen indregnede særlige ydelser — er forhøjet ved de stedfundne pristalsreguleringer af pensionen, foreslås de særlige ydelser dog forhøjet i takt hermed, således at den samlede særlige ydelse herefter vil andrage 190 kr. for det kommende finansår.

De samlede udgifter, der foreslås afholdt af statskassen, vil andrage 6,5-7 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har endelig den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse.*

Ved en lov af 20. maj 1952 om tillæg til ydelser i henhold til de tre nævnte love blev løbende renteerstatninger i anledning af ulykkestilfælde, indtruffet før den 1. april 1947, forhøjet med 25 pct. Baggrunden herfor var, at ydelser i anledning af ulykkestilfælde, indtruffet efter den 1. april 1947, i henhold til en lov fra 1948 er undergivet automatisk pristalsregulering. En sådan regulering kunne ikke gennemføres med tilbagevirkende kraft for andre ydelser, men man fandt det da rimeligt, at staten måtte træde til, idet de ulykkesramte, der er tale om, ellers ville komme i en meget dårlig stilling, efterhånden som priserne steg.

De 25 pct. er i 1956 forhøjet til 35 pct. og foreslås nu forhøjet med yderligere 10 pct. til 45 pct. Disse erstatninger får herved samme procentvise forhøjelse som løbende ydelser fastsat i anledning af ulykkestilfælde, som er indtruffet efter den 1. april 1947.

[Socialministeren.]

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.*

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove, d. v. s. at der i et særligt afsnit er optaget de personer, der søger om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Det foreliggende lovforslag omfatter i § 1 138 personer, der søger om dansk indfødsret ved naturalisation, og i §§ 2 og 3 7 personer, der omfattes af den fornævnte lov fra 1946, d. v. s. personer, der på grund af denne lov har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, og som nu søger om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Da der til stadighed kommer nye sager fra de lokale myndigheder, håber jeg, at der — ligesom tidligere — ved ændringsforslag kan optages et yderligere antal personer, hvis ansøgninger bliver færdigekspederet, medens lovforslaget er til behandling i tinget.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Jeg skal derefter tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udskydelse af revision af lov om statens husholdningsråd.*

I slutningsbestemmelsen i lov om statens husholdningsråd er det fastsat, at loven skal forelægges til revision senest i indeværende folketingsår. Som det vil være det høje ting bekendt fra en forespørgselsdebat her i tinget, er der imidlertid nedsat et udvalg med den opgave at foretage en nærmere undersøgelse af husholdningsrådets forhold og på grundlag heraf at fremkomme med en indstilling til indenrigsministeriet om, hvilke ændringer i rådets virksomhed og organisationsform der eventuelt måtte være ønskelige. Dette udvalg er stillet over

for en omfattende opgave og kan som følge deraf ikke nå at fremkomme med indstilling så betids, at der kan blive tale om på grundlag heraf at fremsætte lovforslag inden folketingsårets udløb.

Da jeg finder det u hensigtsmæssigt at fremkomme med forslag til lovens revision, forinden: udvalgets indstilling foreligger, foreslås det at udskyde lovrevisionen til næste folketingsår.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget, anbefaler jeg herved forslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om de kulturhistoriske lokal museer*, d. v. s. sådanne kulturhistoriske museer, som har et lokalt afgrænset virkeområde.

I vore kulturhistoriske museer opbevares genstande, der er overleveret fra de svundne slægtled. Disse samlinger kan belyse for enhver tilstandene før i tiden og den udvikling, der har fundet sted af samfundet her fra de ældste tider. Men museerne er mere end opbevaringssteder eller skatkamre, de bør være led i et videnskabeligt og folkeoplysende arbejde, og erfaringerne fra de sidste årtier har vist, hvor store muligheder disse institutioner har for at få befolkningen i tale.

Det gælder for museernes virke som med hensyn til alle andre former for det almindelige kulturliv, at befolkningen over hele landet uanset muligheder for at komme til hovedstaden bør kunne nyde godt deraf. Jeg tror, alle vil være enige med mig i, at biblioteksbevægelsen og den støtte, staten har givet denne bevægelse gennem folkebiblioteksloven, har været af uvurderlig betydning. Mange af de museer, der nu findes spredt over hele landet, skulle have gode muligheder for at udbygge deres virksomhed, så videre kredse kan nyde godt af kulturhistoriens lære.

Museerne ude omkring har imidlertid været temmelig stedmoderligt behandlet fra statens side igennem lang tid. De er ligesom folkebibliotekerne vokset op undertiden ret tilfældigt, men altid gennem en frivillig og ulønnet indsats fra interesserede, som i mange tilfælde uden nogen udgifter for